

ODECZCIĆ (1) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w ode-).

con 3 pl m pers by odeczcili. ◇ [*con praet 3 pl m pers* by byli odeczcili.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

Odwzajemnić się poczęstunkiem [komu]: Czymby vzczyć ony goście Ktorzy ten obyczay wnołfą Iadą choćia ich nieprołfą Y pan ich czáfem nieczeka Co nadáley precz vćieka Niedba by mu odeczcili By go iedno włás pućili *RejRozpr H4v.*

[*Przen: Oddać uderzenie w zaczepce:* Jeden dobry pan na to sie usadził, By sie na każdym zjeździe z kiem powadził, [...] Spierając tego niegołemi słowy, Pięść swą stuliwszy, mierzając do głowy [...]. Acz też tam często jemu równi byli, Co by mu byli prętko odeczcili *Otwin(?)Erot 78.*]

Formacje współrdzenne cf 1.CZCIĆ.

LWil